

✦ Texty na tento týden – Da 2:20–23; Da 6:10.11; Sk 20:36; Gn 5:22–24; Ex 33:15–23; Ex 32:31.32

✦ Základní verš

„Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby, sklonil ke mně ucho. Po všechny své dny chci k němu volat.“ (Ž 116:1.2)

Představme si, že bychom si jen velmi zřídka povídali se svým životním partnerem nebo s nejlepším přítelem. Velmi brzy by vztah zeslábl a nastaly by problémy. Velmi podobné je to i s modlitbou, která je nezbytnou součástí blízkého vztahu s Bohem. Jedná se o klíčový návyk, který potřebujeme posilovat. Pokud se nebudeme pravidelně a vytrvale modlit, dříve či později se od Boha vzdálíme.

V Písmu nacházíme příběhy mnoha lidí, kteří se modlili různými způsoby. Prostřednictvím biblického textu můžeme nahlédnout do jejich životů a zkoumat, jak prožívali své společenství s Bohem a jaký s ním měli vztah. Jejich modlitby mohou být pro nás inspirací. A můžeme také sledovat, jak jejich modlitby změnily životy druhých lidí. Opravdu je to tak: náš modlitební život ovlivňuje nejen nás, ale i ostatní.

Věnujme se tedy dva týdny tématu modlitby, protože je stejně důležitá jako samotné studium Bible. Tento týden se budeme věnovat studiu některých biblických postav, jejichž zkušenost poukazuje na důležitost modlitby pro silný vztah s Bohem. Poučme se z jejich příkladů.

✦ Osnova lekce:

Tato lekce je první ze dvou, v níž se budeme věnovat důležitosti modlitby pro budování a rozvíjení našeho vztahu s Bohem. Na příkladech Daniela, Henocha a Mojžíše uvidíme, jak vypadá taková komunikace s Bohem v různých životních situacích.

- Da 6: Daniel – modlitba navzdory hrozbě smrti (neděle + pondělí)
- Gn 5:22–24 - Henoch – každodenní život v Boží blízkosti (úterý)
- Ex 32–33: Mojžíš – jeho modlitby za sebe i za chybní lid (středa + čtvrtek)

NE 3. května – VĚRNÝ DANIEL

Da 2:20-23 „²⁰[Daniel] promlouval takto: „Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho je moudrost i bohatýrská síla. ²¹On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum. ²²Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světlo s ním bydlí. ²³Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznámils mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královu záležitost.““

Da 6:11.12 „¹¹Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horním pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve. ¹²Tu se ti muži shlukli a přistihli Daniela, jak se modlí a prosí svého Boha o milost.“

Da 1:8.17.20.21 „⁸Ale Daniel si předsevzal, že se neposkrvni královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskrvňovat.

¹⁷A Bůh dal těm čtyřem jinochům vědění a zběhlost ve veškerém písemnictví a moudrosti. Danielovi dal nadto porozumět všem viděním a snům.

²⁰Pokud šlo o porozumění moudrosti, které od nich král vyžadoval, shledal, že desetkrát předčí všechny věštce a zaklínače, kteří byli v celém jeho království. ²¹A Daniel tam zůstal až do prvního roku vlády krále Kýra.“

Da 2:14.21.23.48 „¹⁴Tehdy se Daniel rozvážně a uvážlivě obrátil na Arjóka, velitele královny tělesné stráže, který vyšel zabíjet babylónské mudrce.

²¹On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum.

²³Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznámils mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královu záležitost.“ ⁴⁸Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.“

Da 5:14 „Slyšel jsem o tobě, že je v tobě duch bohů a že bylo shledáno, že jsi osvěcený a zběhlý v mimořádné moudrosti.“

Da 6:1-10 „¹Darjaveš médský se ujal království ve věku šedesáti dvou let. ²Darjavešovi se zalíbilo ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, aby byli po celém království. ³Nad nimi byli tři říšští vládcové, z nichž jedním byl Daniel. Těm podávali satrapové hlášení, aby se tím král nemusel obtěžovat. ⁴Daniel pak vynikal nad říšské vládcy i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím. ⁵Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali. ⁶Proto si ti muži řekli: „Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha.“ ⁷Říšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: „Králi Darjaveši, navěky buď živ! ⁸Všichni královští vládcové, zemští správci a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy. ⁹Nyní, králi, vydej zákaz a podepiš přípis, který by podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů nesměl být změněn.“ ¹⁰Král Darjaveš tedy podepsal přípis a zákaz.“

Da 9:23 „Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění.“

Da 10:11 „Muž mi řekl: „Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit. Stůj na svém místě. Jsem poslán k tobě.“ Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvěl jsem se.“

Da 2:18.19 „¹⁸Vyzval je, aby prosili Boha nebes o slitování ve věci toho tajemství, aby Daniel a jeho druhové nebyli zahubeni se zbytkem babylónských mudrců. ¹⁹I bylo to tajemství Danielovi zjeveno v nočním vidění. Daniel dobrořečil Bohu nebes.“

PO 4. května – POZICE PŘI MODLITBĚ

Da6:11 „Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horním pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Tříkrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činil dřív.“

1S 1:26 „Chana řekla: „Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu.“

2S 7:18 „Král David pak vešel, usedl před Hospodinem a řekl: „Co jsem já, Panovníku Hospodine, a co je můj dům, že jsi mě přivedl až sem?“

Ž 91 „¹Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného. ²Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“ ³Vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru. ⁴Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost. ⁵Nelekej se hrůzy noci ani šípu, který létá ve dne, ⁶moru, jenž se plíží temnotami, náказы, jež šíří zhoubu za poledne. ⁷Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového. ⁸Na vlastní oči to spatříš, užršíš odplatu, jež stihne svévolníky. ⁹Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, ¹⁰nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. ¹¹On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. ¹²Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil; ¹³po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíce i draka. ¹⁴Dám mu vyvážnout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem, on zná moje jméno. ¹⁵Až mě bude volat, odpovím mu, v souzení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, ¹⁶dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.“

L 22:40-42 „⁴⁰Když došel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ ⁴¹Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: ⁴²„Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“

Sk 7:59.60 „⁵⁹Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ ⁶⁰Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.“

Sk 9:39.40 „³⁹Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s plácem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu. ⁴⁰Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku.“

Sk 20:36 „³⁵Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.““ ³⁶Po těch slovech si s nimi se všemi klekl a pomodlil se.“

PÁ 8. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Měli bychom se modlit, protože Boha velmi milujeme a prostě nemůžeme jinak, než se s ním podělit o všechno v našich životech: o naše radosti a životní úspěchy, o naše břemena a starosti, o naše prosby a každodenní potřeby. „Můžeme se k Bohu přiblížit natolik, že na něj budeme myslet bez ohledu na to, co právě prožíváme. Budeme se pak obracet na Boha tak přirozeně, jako se květiny otáčejí ke slunci. Bohu můžeme svěřit svoje tužby, radosti i starosti. Můžeme mu sdělit svoje obavy i svá trápení. Boha to neunavuje. Zná počet vlasů na naší hlavě, zajímá ho, co jeho děti potřebují. „Pán je plný soucitu a slitování“ (Jk 5,11).

Boží laskavé srdce vnímá naše starosti. Dotýká se ho, když se mu svěřujeme. Všechno, co nás znepokojuje, mu můžeme říct. Žádný problém pro něj není příliš velký, vždyť udržuje světy a vládne celému vesmíru. Nic z toho, co prožíváme, není pro něj příliš malicherné, aby to přehlížel. Nic v našem životě není tak špatné, aby si s tím nevěděl rady. Žádný problém pro něj není neřešitelný. Prožívá s námi naše radosti i naše trápení. Slyší každou upřímnou prosbu a je vždy ochotný odpovědět. [...]

Bůh zná své následovníky dokonale, s každým jedná tak, jako by právě on byl jediný, pro jehož záchranu obětoval život vlastního Syna.“ (SC 99.100; CVP 101)



Otázky k rozhovoru

1. Popsali byste modlitbu jako něco krásného a povznášejícího, nebo spíše jako něco těžkého a zatěžujícího? Proč tomu tak je? Kdy se pro vás modlitba stává břemenem?
2. V uvedeném citátu z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji je několik podnětných poselství. Která myšlenka zaujala vás?
3. Tento týden jsme se věnovali třem biblickým postavám (Daniel, Henoch a Mojžíš). Modlitební život které z nich je vám nejméně blízký?



Shrnutí

Když čtete v Bibli o velikánech modlitby, může být snadné dospět k závěru, že my sami nemůžeme mít tak blízký vztah s Bohem nebo být tak oddaní. Ale můžeme. Tak jako Daniel, i my můžeme být neochvějní a věrní v každodenní modlitbě i uprostřed nepřátelství a zkoušek. Podobně jako Henoch, i my se můžeme rozhodnout chodit a mluvit s Bohem a obrátit se na něho dříve, než vykonáme dílo, ke kterému nás povolal. A tak jako Mojžíš, i my můžeme vést ty, kteří jsou v našem okolí, můžeme se přimlouvat za naše rodiny a za ty, kteří žijí blízko nás. Potřebujeme jen zůstat v Bohu, který je nejen všemohoucí Stvořitel, ale také náš Vůdce a Přítel..



20:33

2Pa 20:5.6.13 „⁵Jóšafat stanul ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvorem ⁶a řekl: „Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat.“

¹³Všichni Judejci stáli před Hospodinem i se svými dětmi, ženami a syny.“

Jb 30:20 „Volám k tobě o pomoc, a ty mi neodpovídáš, stojím tu, a měj pro mě pochopení.“

L 18:11 „Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepotvci, cizoložníci, nebo i jako tento celník.“

1Kr 1:47 „Královi služebníci přišli rovněž a dobrořečili našemu pánu, králi Davidovi: „Ať tvůj Bůh učiní jméno Šalomounovo slavnějším než tvé jméno a ať vyvýší jeho trůn nad tvůj trůn.“ A král se na svém lůžku poklonil.“

Mk 14:35 „Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina.“

1Te 5:17 „Stále se radujte, ¹⁷v modlitbách neustávejte.“

Ko 4:2 „V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu.“

Ř 12:12 „Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“

ÚT 5. května – HENOCH CHODIL S BOHEM

Gn 5:22-24 „²²A chodil Henoch s Bohem po zplodění Metuzaléma tři sta let a zplodil syny a dcery. ²³Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let. ²⁴I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“

Žd 11:5 „Henoch věřil, a proto nespatriř smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. „Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.“ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.“

Ž 139:7-12 „⁷Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří? ⁸Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v dospověti, také tam budeš. ⁹I kdybych vzlétl na křídlech jitrní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři, ¹⁰tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí. ¹¹Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem. ¹²Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo.“

Pi 3:55-57 „⁵⁵Vzýval jsem tvé jméno, Hospodine, z nehlubší jámy. ⁵⁶Slyšel jsi můj hlas, nezakrývej si ucho, dopřej mi úlevu, když o pomoc volám. ⁵⁷Byl jsi mi blízko v den, kdy jsem tě vzýval, řekl jsi: „Neboj se!““

ST 6. května – MOJŽÍŠ – ZBOŽNÝ VŮDCE

Ex 33:15-19 „¹⁵Mojžíš mu [Hospodinu] řekl: „Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj! ¹⁶Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země.“ ¹⁷Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem.“ ¹⁸I řekl: „Dovol mi spatřit tvou slávu!“ ¹⁹Hospodin odpověděl: „Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.““

Ex 33:20-23 „²⁰Dále pravil: „Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu.“ ²¹Hospodin pravil: „Hle, u mne je místo; postav se na skálu. ²²Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. ²³Až dlaně odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatriř nikdy.““

Ex 20:18-21 „¹⁸Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. ¹⁹Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ ²⁰Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“ ²¹Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh.“

Ex 32:1-14.31-34 „¹Když lid viděl, že Mojžíš dlouho nesestupuje z hory, shromáždil se k Áronovi a naléhali na něho: „Vstaň a udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.“ ²Áron jim řekl: „Srhněte zlaté náušnice z uší svých žen, synů a dcer a přineste je ke mně!“ ³I srhali si všichni lid z uší zlaté náušnice a přinesli je k Áronovi. ⁴On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.“ ⁵Když to Áron viděl, vybudoval před ním oltář. Potom Áron provolal: „Zítra bude Hospodinova slavnost.“ ⁶Nazítří za časného jitra obětovali oběti zápalné a přinesli oběti pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her. ⁷I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy. ⁸Brzy uhnuli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si sochu býčka a klanějí se mu, oběňují mu a říkají: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.““

Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. ¹⁰Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skončí s nimi; z tebe však udělám veliký národ.“ ¹¹Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají Egypťané říkat: ‚Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.‘ Upust’ od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k litoosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. ¹³Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: ‚Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.‘ ¹⁴A Hospodin se dal pohnout k litoosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.

³¹Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: „Ach, tento lid se dopustil velikého hříchu, udělali si zlatého boha. ³²Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“ ³³Ale Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Vymažu ze své knihy toho, kdo proti mně zhřešil. ³⁴A ty nyní jdi a veď lid, jak jsem ti řekl. Hle, můj posel půjde před tebou. A až přijde den mého trestu, potrestám jejich hřích na nich.“ ³⁵Hospodin udeřil na lid, protože si dali udělat býčka, kterého zhotovil Áron.“

Dt 9:20 „Hospodin se velmi rozhněval i na Árona a chtěl ho zahladit. V one době jsem se proto modlil i za Árona.“

Nu 12:13 „I volal Mojžíš k Hospodinu: „Bože, prosím uzdrav ji, prosím!““

Mt 5:44 „⁴⁴Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, ⁴⁵abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a dešť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“

Ko 3:13 „Snáďte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy.“

ČT 7. května – MOJŽÍŠOVA PŘÍMLUVA ZA NÁROD

Ex 32:31.32 „³¹Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: „Ach, tento lid se dopustil velikého hříchu, udělali si zlatého boha. ³²Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!““

Ex 15:25 „Mojžíš úpěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zeslábla. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil jej tam zkoušce.“

Ex 17:2-6 „²Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: ‚Dejte nám vodu, chceme pít!‘ Mojžíš se jich zeptal: ‚Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?‘“ ³Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: ‚Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umořil žízní?‘“ ⁴Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“ ⁵Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi.“ ⁶Já tam budu stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších.“

Nu 11:21.22 „²¹Mojžíš namítl: „Šest set tisíc pěších je v lidu, uprostřed něhož jsem, a ty řekneš: ‚Dám jim maso a budou jíst po celý měsíc!‘“ ²²To se pro ně budou porážet ovce a skot, aby se na všechny dostalo? Nebo se pro ně vychytají všechny ryby v moři, aby se na všechny dostalo?“

Nu 11:10-15 „¹⁰Mojžíš slyšel, že lid pláče, každý u vchodu do svého stanu, čeleď vedle čeledi. Hospodin vzplanul velikým hněvem. I Mojžíš na to hleděl s nevolí“ ¹¹a vyčítal Hospodinu: „Proč zacházíš se svým služebníkem tak zle? Proč jsem u tebe nenalezl milost, žes na mě vložil všechn tento lid jako břímě? ¹²Copak jsem všechn tento lid počal já? Copak jsem ho porodil já, že mi říkáš: Nes jej v náručí, jako chůva nemluvnátka, do země, kterou jsi přísáhl dát jeho otcům?“ ¹³Kde vezmu maso, abych je dal všemu tomuto lidu? Volají ke mně s pláčem: ‚Dej nám maso, chceme jíst.‘“ ¹⁴Nemohu sám unést všechn tento lid, je to nad mé síly. ¹⁵Když už se mnou chceš takto jednat, raději mě zabij, jestliže jsem u tebe nalezl milost, abych se nemusel dívat na svoje trápení.““

Dt 9:19 „Lekal jsem se hněvu a rozhořčení, jímž se Hospodin proti vám rozlítl, aby vás vyhladil. A Hospodin mě vyslyšel i tentokrát.“

Dt 9:25 „Tu jsem se vrhal před Hospodina, čtyřicet dní a čtyřicet nocí jsem se vrhal před něho, protože Hospodin řekl, že vás vyhladí.“

Dt 10:10 „Já jsem pak zůstal na hoře jako poprvé čtyřicet dní a čtyřicet nocí a Hospodin mě vyslyšel i tentokrát; Hospodin nechtěl tvou zkázu.“

Ex 34:6.7 „⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: ‚Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.‘“

Ex 33:13 „Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohled, vždyť tento pronárod je tvůj lid.“

Ex 32:13 „Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: ‚Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.‘“

Dt 7:8 „Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského.“

Dt 8:2 „Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli.“

Gn 3:23-29 „²³Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. ²⁴Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s mihajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.“

L 18:1-8 „¹Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: ²„V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. ³V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ‚Zastaň se mne proti mému odpůrci.‘“ ⁴Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: ‚I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, ⁵dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.‘“ ⁶A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! ⁷Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? ⁸Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezně Syn člověka vinu na zemi, až přijde?““